

Moment nemaipomenit din spectacolul "Pasărea de Foc"

Destine schimbate prin... dans

Mai multe fundații din România și din străinătate au luat tineri din toate mediile sociale, i-au învățat să danseze și au pus în scenă un spectacol. Dar cel mai important lucru pe care l-au realizat a fost faptul că au schimbat viețile acestor copii.

Toți ar trebui să avem o șansă: o șansă la un viitor, la educație, la o viață curată. Din păcate, această șansă nu există pentru toată lumea. Sunt oameni mai puțin norocoși și sunt copii mai puțin iubiți. Cu ei viața nu a fost blândă. I-a aruncat în stradă, i-a părăsit atunci când au avut mai multă nevoie de ea sau pur și simplu i-a trădat. Poveștile sunt nenumărate și, cel mai pro-

tabil, nu se vor opri la una sau două, însă traseul vieții lor mai poate fi schimbat, chiar dacă nu în totalitate.

Povești de stradă cu final fericit

"Strada și canalele au fost casa mea. Drogurile, prostituția și furtul au fost ingredientele care mi-au condimentat viața. Dar gata. Am luat-o de la capăt", cam așa sună mărturisirea de început a

În urma acestei experiențe, Lonelia speră la un viitor mai bun

loneliei, o fată de 18 ani. Deși nu i-a fost deloc ușor să rotească toate aceste cuvinte,

s-a încumetat și a făcut-o. Doar așa poate să o ia de la capăt și să înceapă o altă viață. Primul pas l-a făcut în momentul în care s-a întors în centru (e adevărat, nu de multă vreme) și în care a ales să se implice în programul "Pasărea de foc", un program unic în România, un spectacol de dans comunitar în care copiii și adulții din toate mediile sociale "construiesc" și socializează.

Înainte de program...

...speranțele loneliei și ale lui Nicu nici nu existau. Lonelia nu avea niciun viitor. Oscila între a locui pe stradă sau în centrul de copii, speranțe de un trai mai bun nu avea, iar cu școala nu se înțelegea prea bine. Era plecată de

acasă de la o vârstă fragedă și practic nici nu mai avea unde să se întoarcă. "Mama e plecată în Spania la muncă, iar tata are o altă familie. Eu stăteam mai mult pe stradă, în canale sau pe unde apucam. Să plec în Spania la mama? Ca să ce? Nu o duce nici ea prea bine ca să mă poată întreține". Nicu avea și el aceeași soartă. "Nu am plecat de acasă pentru că-mi era greu sau pentru că aveam o situație urâtă. Am fugit din cauza anturajului. Îmi plăcea să hoinăresc cu cei care erau deja «copii ai străzii». Am plecat la 10 ani și dus am fost. Speranțe la o viață mai bună? Nici vorbă."

După program...

...amândoi au în gând doar imaginea unei vieți mai bune, mai roz. Și asta se simte din vocea lor și se vede și pe chipurile lor. Sunt relaxați, știu exact ce vor de la viață și nu mai concep un trai stradal sau prin canale. "Am demonstrat că și noi, oamenii canalelor, suntem în stare să facem un lucru bun. Am demonstrat societății, dar mai ales ne-am demonstrat nouă înșine. De acum tot ceea ce îmi doresc e să îmi termin școala și să urmez un curs de cosmetică", mărturisește lonelia. S-a convins singură

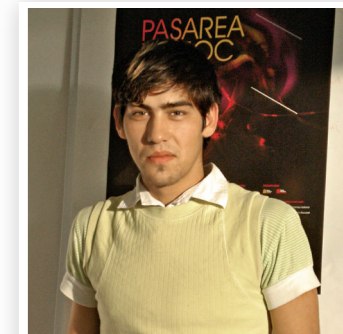
că poate și are forța necesară să o ia de la început. A căpătat încredere în ea și în ceea ce poate obține de la viață și nu-și mai dorește o întoarcere în trecut. De altfel, și Nicu, vizibil schimbat, lucru recunoscut și de educatorii lui, își dorește o cu totul altă viață. "Vreau să mă angajez ca bucătar și să-mi fac un rost în lume. Înainte de a intra în acest program eram timid și nu pot să spun că aveam multe vise. Acum, am încredere că pot și că voi reuși să fac tot ceea ce îmi propun."

Primul dans comunitar din România

Și totuși ce i-a făcut pe acești tineri să își dorească o altfel de viață? În primul rând încrederea unor oameni că și ei pot și au ceva de ară-

Text: Lavinia Peter; Foto: Alisa Tarciniu

Nicu, micul "vrăjitor" din spectacol

tat lumii și în al doilea rând, apropierea de alți tineri, cu un alt statut social. Cam acesta a fost scopul programului "Pasărea de foc". Să dea încredere celor "altfel", celor marginalizați, în propriile lor forțe, dar, mai ales, să demonstreze unei societăți precum cea a României că ei, copiii străzii, nu sunt doar hoți, criminali sau prostituate. În fiecare dintre ei sunt suflete de copii și speranțe de om mare.

Libertatea și Libertatea pentru femei te ajută!

Dacă cunoști copii din familii numeroase și nevoiașe, persoane aflate în dificultate ori bătrâni singuri și neajutorați, sună la 021-20.93.360 sau 021-20.12.756, de luni până vineri, între orele 9:00 - 17:00 sau trimite-ne o scrisoare la redacție: Bd. Dimitrie Pompeiu, nr. 6, sector 2, București, cu mențiunea pe plic: pentru campania "Libertatea și Libertatea pentru femei te ajută" și lasă-ne coordonatele lor. Libertatea și Libertatea pentru femei merg la ei înainte de Sărbători. Împreună putem schimba ceva!

Perioada campaniei: 16 noiembrie - 13 decembrie